

Sygn. akt VI U 1227/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 lipca 2022r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący : Sędzia Karolina Chudzinska

Protokolant – starszy sekretarz sądowy Małgorzata Myślińska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 11 lipca 2022r. w B.

odwołania: S. Z.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

z dnia 24 czerwca 2021r., znak: (...) - (...)

w sprawie: S. Z.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o składki

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala, że podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, ubezpieczenia chorobowe oraz ubezpieczenie wypadkowe S. Z. podlegającego ubezpieczeniom jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą za okres 2021 – 02 wynosi 2 800 zł.

Sędzia Karolina Chudzinska

Sygn. akt VIU 1227/21

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 24 czerwca 2021r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. działając na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 3, ust. 2, art. 18c ust.1-3 oraz 8 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2021r., poz. 423 ze zm.) – stwierdził, że podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia S. Z. podlegającego ubezpieczeniom, jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą niemająca ustalonego prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, wynosi za okres 2021-02 840 zł.

W uzasadnieniu decyzji podano, że ZUS za luty 2021r. utworzył systemowo deklarację na podstawie przekazanej przez płatnika deklaracji rozliczeniowej ZUS DRA za styczeń 2021r., w której w części dotyczącej deklaracji dochodu płatnik wskazał podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia : emerytalne i rentowe, chorobowe i wypadkowe w kwocie 840 zł. Zdaniem organu rentowego, żadne dane w systemowo utworzonej deklaracji rozliczeniowej za luty 2021r. nie były nieprawidłowe, a w tej sytuacji nie występowały podstawy do dokonania korekty w związku ze złożeniem przez płatnika w dniu 19 marca 2021r. deklaracji rozliczeniowej ZUS DRA za luty 2021r., w której w części X – odnośnie dochodu płatnik wskazał podstawę wymiaru składek na wspomniane wyżej ubezpieczenie w kwocie 2800 zł i tego samego dnia opłacił powstałą różnicę składek w kwocie 620,14 zł.

Odwołanie od powyższej decyzji wniósł płatnik S. Z. domagając się jej zmiany i ustalenia, że podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne za okres 2021 – 2 wynosi 840 zł, podnosząc w uzasadnieniu, że w ramach prowadzonej działalności korzysta z usług Biura (...), który jednocześnie jest jego pełnomocnikiem w kontaktach z ZUS-em, a który w wyniku pomyłki zadeklarował w dokumencie ZUS DRA za styczeń 2021r. kwotę 840 zł a ZUS następnie utworzył systemowo na tej podstawie deklarację rozliczeniową za kolejne miesiące.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania powołując się ponownie na okoliczności przytoczone w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił i zważył co następuje:

Zgodnie z art. 18c. - podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe ubezpieczonego, o którym mowa w art. 8 ust. 6 pkt 1, którego roczny przychód z pozarolniczej działalności gospodarczej uzyskany w poprzednim roku kalendarzowym nie przekroczył kwoty 120 000 złotych, uzależniona jest od dochodu z pozarolniczej działalności gospodarczej w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych, zwanego dalej "dochodem z pozarolniczej działalności gospodarczej", uzyskanego w poprzednim roku kalendarzowym.

Podstawa wymiaru składek, o której mowa w ust. 1, nie może przekroczyć 60% prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego w trybie art. 19 ust. 10 na dany rok kalendarzowy i nie może być niższa niż 30% kwoty minimalnego wynagrodzenia obowiązującego w styczniu danego roku (art. 18c ust. 2)

W myśl art. 18c ust. 8 - ubezpieczony, o którym mowa w ust. 1, może zadeklarować jako podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe kwotę wyższą niż podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe ustalona zgodnie z niniejszym artykule.

Zgodnie z art. 18c ust. 9 - Ubezpieczony, o którym mowa w ust. 1, przekazuje informację o zastosowanych formach opodatkowania obowiązujących tego ubezpieczonego w poprzednim roku kalendarzowym, o rocznym przychodzie z pozarolniczej działalności gospodarczej i rocznym dochodzie z tej działalności uzyskanych w poprzednim roku kalendarzowym, w tym o przychodzie i dochodzie uzyskanych w okresie obowiązywania danej formy opodatkowania, oraz o podstawie wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe ustalonej na dany rok kalendarzowy w:

1) imiennym raporcie miesięcznym albo

2) w deklaracji rozliczeniowej - w przypadku, o którym mowa w art. 47 ust. 2

- składanych za styczeń danego roku kalendarzowego lub za pierwszy miesiąc rozpoczęcia lub wznowienia prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej w danym roku kalendarzowym.

W myśl art. 47 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych - osoby prowadzące pozarolniczą działalność gospodarczą , opłacające składki wyłącznie za siebie i ustalające podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe zgodnie z przytoczonym wyżej art. 18c (jak to miało miejsce w przypadku dowoływającego) są zwolnione z obowiązku składania deklaracji rozliczeniowej za kolejny miesiąc po złożeniu deklaracji rozliczeniowej za pierwszy pełny miesiąc , do końca roku kalendarzowego, na który ustaliły tę podstawę. Deklaracje rozliczeniowe za kolejne miesiące, aż do końca roku kalendarzowego, tworzy w takiej sytuacji ZUS.

Bezsporne między stronami jest, że w styczniu 2021r. płatnik – działając przez swego pełnomocnika M. M. złożył w ZUS-ie deklarację ZUS DRA cz. II dla osoby fizycznej wykonującej działalność gospodarczą na mniejszą skalę, która korzysta z obniżenia składek na ubezpieczenia społeczne i opłaca składki wyłącznie za siebie, w której wskazano obowiązującą go w 2021r. najniższą podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe w wysokości 840 zł.

Do powyższej sytuacji doszło na skutek pomyłki M. M. zajmującego się kwestiami księgowymi oraz kontaktami z ZUS-em w związku z działalnością gospodarczą prowadzoną przez S. Z.. M. M. poza odwołującym obsługuje także inne

podmioty gospodarcze, dlatego też automatycznie w przypadku odwołującego przyjął, że do niego też ma zastosowanie najniższa podstawa wymiaru składek.

Dopiero w marcu 2021r., podczas przeglądania dokumentów odwołujący zwrócił uwagę na to, że wskazana podstawa wymiaru składek nie jest prawidłowa, że jest zbyt niska, podobnie jak składka i zwrócił się do M. M. o wyjaśnienie tej kwestii. Księgowy analizując sprawę zauważył, że doszło do wspomnianej już wyżej pomyłki i działając na mocy udzielonego mu pełnomocnictwa złożył niezwłocznie, w dniu 19 marca 2021r. deklarację rozliczeniową ZUS DRA za 02/2021 wskazując prawidłową podstawę wymiaru składki, tj. kwotę 2800 zł, czyli kwotę zgodną z kwotą wskazywaną przez płatnika.

Powyższe ustalenia Sąd dokonał na podstawie zeznań płatnika, jak i świadka M. M., które były wzajemnie spójne i logiczne. W ocenie Sądu - zachodzące zmiany przepisów, ich ilość i zakres dotyka w szczególności osoby prowadzące działalność gospodarczą, jak i osoby zajmujące się szeroko rozumianymi kwestiami księgowymi, a w tej sytuacji nie trudno o pomyłkę.

Jednocześnie należy zauważyć, iż organ rentowy nie przedstawił żadnych dowodów, które mogłyby zakwestionować prawidłowość poczynionych ustaleń, poza utrzymywaniem, że jego zdaniem nie było podstaw do dokonania korekty, bądź też że była ona spóźniona – bez szerszego uzasadnienia swego stanowiska w tej kwestii.

Mając na uwadze poczynione w sprawie ustalenia i rozważania Sąd uznał, że wniesione odwołanie zasługuje na uwzględnienie i działając na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję.

Sędzia Karolina Chudzinsk